

Als je moet sterven naast een zorgrobot

De Standaard/DS2 - 08 Sep. 2020
Pagina 4

Bruno Vanden Broecke en Valentijn Dhaenens vertalen het drama in de woonzorgcentra naar gewiekst theater over artificiële intelligentie.

Op het pleintje achter de KVS heeft Herman (Bruno Vanden Broecke) een plechtig rouwmoment ingericht. Zijn moeder Claudine overleed aan het coronavirus in een woonzorgcentrum, alleen omringd door de palliatieve zorgrobot Jonathan (Valentijn Dhaenens). Tijdens de dienst komt de robot getuigen over haar laatste dagen, of toch over de schat aan persoonlijke data die hij daarin verzamelde.

De eerste KVS-productie sinds de lockdown is de verrassende combinatie van twee thema's. Het is een sereen monument voor wie dit voorjaar, ontkoppeld van zijn naasten, het leven liet, en tegelijk ook een denkoefening over de artificiële intelligentie die zulke menselijke hiaten countert met steeds gesofisticeerdere robots.

Wat betekent het om mens te zijn? Is het beter getroost te worden door een illusie dan gekwetst door de waarheid?

Aandacht

Jonathan heeft een prikkelend opzet én een cast om van te smullen. Vanden Broecke speelt - net als in zijn solo's *Missie* en *Para* achter een kathedraal - de knullige goedzak die hij wel vaker neerzet, al doseert deze wel feilloos intimiteit en absurditeit. Dhaenens had als robot makkelijk in tics kunnen vervallen, maar hij vindt de perfecte balans tussen mens en machine: net die vertrouwdheid maakt hem akelig.

De heren, die twintig jaar geleden samen met vier anderen het theatercollectief Skagen oprichtten, staan pas voor het eerst met z'n tweetjes op het podium. Hun samenspel houdt je aandacht moeiteloos vast - op zich al een prestatie tussen pratende passanten en voorbijrijdende auto's.

Maar deze tekst verraadt ook dat Vanden Broecke en Dhaenens zich ondertussen hebben ontwikkeld tot bevlogen spelers van monologen. Pas in de tweede helft komt het tot een confrontatie tussen hun personages. Dat had gerust eerder mogen gebeuren, want in de wrijving van rouw en robotica zit de angel van dit stuk. Aan het eind, als de robot je meeneemt naar diens laatste minuten met Claudine, opent het een ruimte die even hartverscheurend als hilarisch is, en die zowel het hoofd als het gemoed beroert.

In één beweging toont Jonathan daar zijn volledige rijkdom: de tragedie van een eenzame mens, maar ook de unieke troef van zijn menselijkheid.

Jonathan

KVS / Bruno Vanden Broecke & Valentijn Dhaenens. KVS herneemt de voorstelling in april.

Gilles Michiels

Copyright © 2020 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden